

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Amruševa 2/II

23. Povrv-860/18

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
RJEŠENJE

U ime Republike Hrvatske, Trgovački sud u Zagrebu, po sucu Romini Markovinović, u pravnoj stvari tužitelja ALFA ATEST d.o.o., Poljička cesta 32, Split, OIB: 03448022583, kojeg zastupa odvjetnik Ivan Močić, Split, Bihaćka 2a/1, protiv tuženika DIZALA OPTIMUS d.o.o., Zagreb, Trebež 9, OIB: 94503577216, radi isplate, odlučujući o tužiteljevom prijedlogu za određivanje prethodne mjere, 08. lipnja 2018.

riješio je

I. Radi osiguranja novčanog potraživanja tužitelja, prema tuženiku, u iznosu od 2.250,00 kn sa zateznom kamatom od 19.01.2016. do isplate po stopi koja je propisana čl.12a ZFPPN, koja je jednaka referentnoj stopi HNB-a uvećanoj za osam postotnih poena, kao i troška ovog postupka u iznosu od 312,50 kn sa zateznom kamatom od 08.06.2018. do isplate uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, određuje se

prethodna mjera

zabranom banci, da tuženiku ili trećoj osobi, po nalogu tuženika, isplate sa njegovih računa novčani iznos za koji je određena prethodna mjera.

II. Ovo rješenje dostavit će se Financijskoj agenciji na provedbu.

III. Provedbom prethodne mjere tužitelj stječe založno pravo na predmetu osiguranja.

IV. Iznos novčanih sredstava tuženika kod banaka, za koji je određena zabrana isplate, ne može se prenijeti s toga računa dok zabrana traje, osim radi namirenja tražbine.

V. Prethodna mjera će trajati do proteka 15 dana nakon nastupanja uvjeta za ovrhu.

Obrazloženje

Tužitelj je u ovom parničnom postupku, podneskom od 30.04.2018. predložio odrediti prethodnu mjeru u skladu s odredbom čl. 501.a Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 i 25/13, dalje: ZPP).

Sukladno odredbi čl. 501.a ZPP-a u postupku pred trgovačkim sudovima koji se vodi povodom prigovora protiv platnog naloga na temelju vjerodostojne isprave ili rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, sud će najkasnije do zaključenja glavne rasprave na prijedlog tužitelja, neovisno o uvjetima za određivanje prethodne mjere, odrediti zabranu banci da tuženiku ili trećoj osobi, po nalogu tuženika, isplati s njegova računa novčani iznos za koji je određena prethodna mjera, u pravilu iznos sporne tražbine, osim ako iz navoda u prigovoru i spisu priloženih isprava proizlazi veća vjerojatnost da tuženik uspije u sporu.

Iz navedene odredbe, koja se u ovom postupku primjenjuje sukladno odredbi čl. 102. st. 2. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 25/13), proizlazi dužnost suda da u postupku pred trgovačkim sudovima koji se vodi povodom prigovora protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave (kao u konkretnom slučaju) odredi prethodnu mjeru zabranom banci da tuženiku ili trećoj osobi, po nalogu tuženika, isplati s njegova računa novčani iznos za koji je određena prethodna mjera, osim ako iz navoda u prigovoru i spisu priloženih isprava ne proizlazi veća vjerojatnost da tuženik uspije u sporu.

Po ocjeni ovog suda, radi se o prethodnoj mjeri u skladu s odredbama Ovršnog zakona (Narodne novine broj 112/12, dalje: OZ), s time da su odredbom čl. 501.a ZPP-a propisane posebne (materijalnopravne) pretpostavke za njezino određivanje u odnosu na odredbe OZ-a (čl. 332. i čl. 333. OZ-a), jer sud mora ocijeniti vjerojatnost tuženikovog uspjeha u sporu, s obzirom na navode iz prigovora i spisu priloženih isprava.

Ispitujući formalne pretpostavke za određivanje prethodne mjere, ovaj sud je utvrdio da tužiteljev prijedlog sadrži sve što je potrebno u smislu odredbe čl. 337. OZ-a, u vezi s čl. 290. i čl. 39. OZ-a, da je prijedlog u skladu s odredbama Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (Narodne novine broj 91/10 i 112/12), osobito odredbama čl. 4. u vezi čl. 8. tog Zakona te da je tužitelj predložio prethodnu mjeru iz čl. 335. st. 1. t. 3. OZ-a.

U odnosu na materijalnopravne pretpostavke, valja napomenuti da je predmet spora tužiteljeva tražbina na ime isporuke usluge, a što proizlazi kako iz navoda tužitelja tako i iz priloženih vjerodostojnih isprava u kojima je specificirana predmetna usluga. Tuženik je u prigovoru naveo da osporava rješenje o ovrsi djelomično navodeći da stanje duga nije točno jer je navedeni račun trebao biti manji za 300,00 kn prema dogovoru.

Po ocjeni ovog suda, u konkretnom slučaju iz tuženikovih navoda iz prigovora i spisu priloženih isprava ne proizlazi veća vjerojatnost da tuženik uspije u sporu, slijedom čega je tužiteljev prijedlog za određivanje prethodne mjere osnovan.

Slijedom navedenog riješeno je kao u izreci rješenja temeljem čl. 501.a ZPP-a.

Tužitelju je, na ime troškova priznat trošak sastava prijedloga u iznosu od 250,00 kn prema Tbr. 11 toč. 1 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne

novine" broj 142/12, 03/14 i 118/14) uvećano za PDV od 25% ili sveukupno 312,50 kn.

U Zagrebu 08. lipnja 2018.

SUTKINJA:

Romina Markovinović, v.r.

Za točnost opravka:

Marina Ulamec

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku 8 dana po primitku rješenja, a podnosi se putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku.